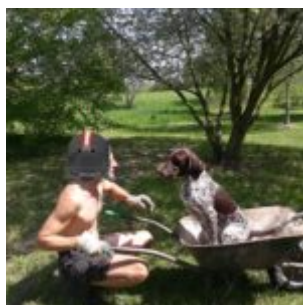
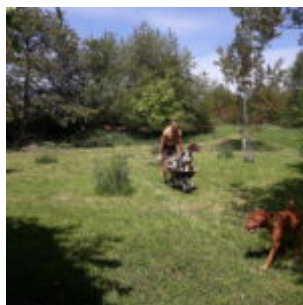

Tak trochu zábavná neděle.

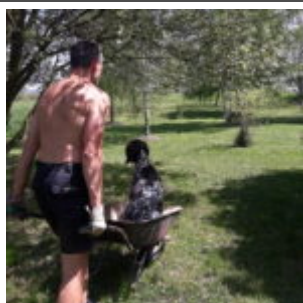
Mně se to tak líbí, tyhle čtyřdenní víkendy! To by mělo být furt, co? Dává to totiž člověku možnost se stejnou měrou pracovat na zahradě, jako se bavit. Někdy dokonce obojí zároveň. To když vezmete kolečko a jedete s ním vykopávat rostlinný odpad na louku. Pochopitelně s sebou vezmete ohařiska. Je u nás v rodině asi nějakou prestižní tradicí či co, aby fšící psi jezdili v kolečku. Ona je to sice zábava (tak to pojímá především páneček), ale aniž by si to uvědomoval on a natož pes, je to taky práce. Pro toho psa. Málokdy je to o tom, že řeknete hop a jede se. Nejdřív se na tom s tím psem musíte shodnout a vy mu musíte ukázat, že vám může důvěřovat, že o nic nejde. Posunuje to zase nenápadně vztah a psu to buduje sebevědomí.

Tak kam to bude paninko?

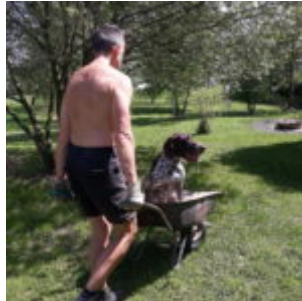

Na konečnou.

Nehoupat!

Tak trochu zábavná neděle.

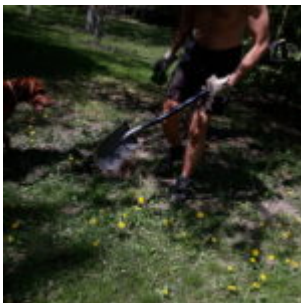

A tady mi zastavte, prosím.

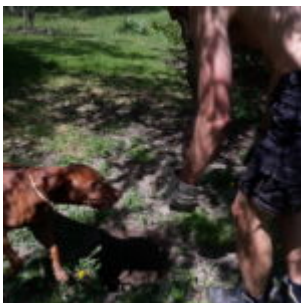

Vystupovat.

Někdo nepotřebuje budovat sebevědomí, někdo potřebuje budovat.....jámy! ☐

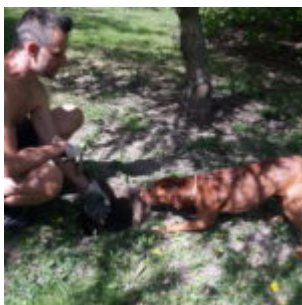

Co to tad děláš, pániku?

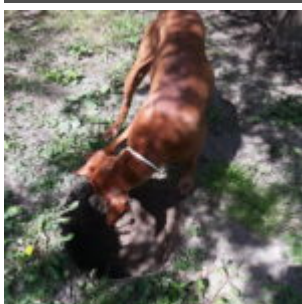

Ty joooo, ty máš jámu?!!!

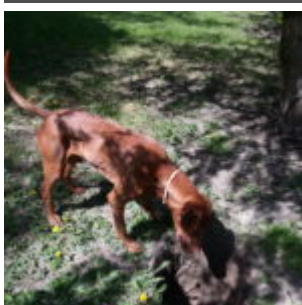
Tak trochu zábavná neděle.

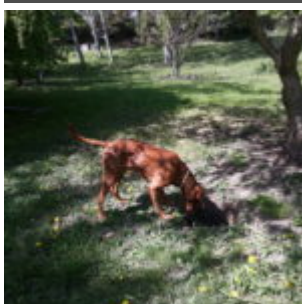
To je výborná jáma, ešče kopej!

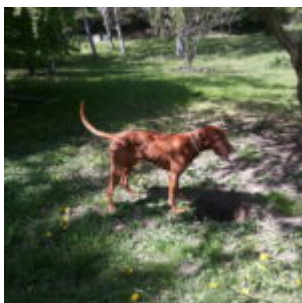
Žjo, takovou jámu.....

...sem já dycinky chtěl!

A nemoch bysem si.....

... jí nechat? Budu si jí hlídat.

Von je totiž Rumoušek v tomhle úplně přesně s Ešuskem jak přes kopírák. Jakmile začnete cokoliv hloubit, nasomruje se vám do akce a potřebuje u toho být v co nejtěsnější blízkosti. Bohužel nemám fotku, kdy se z něj stal Blažej, páč ho pánik do tý jámy nacpal. Sám tam úplně skočit nemohl, protože to rozměry a hloubka nedovolovaly. Ovšem když se ocitl na dně jámy, dostavila se nirvána ☐☐☐.

Nám dvounohým se o zábavu postarala Rudá Soňa. Protože v momentě, kdy jsme na trávník naservíroval tác a moučné červy..... vyvedla rodinku. A tak jsme měli možnost zjistit, že prozatím se jí podařilo odchovat všechny čtyři svoje potomky. Který už rovnou učí, že se u nás čas od času koná ptačí piknik a prostírá se na pažitě. A tak jsme byli svědky toho, jak se snaží mládež přesvědčit, aby neváhali o obsloužili se. A taky jsme byli jejich vzájemné komunikace. Kdy krom zvuků spolu evidentně komunikují i potřásáním křídel. Bylo vidět, že mrňous (heh, no mrňous, to už je v současné době nadnesené slovo, jsou to pěkný pořízci, zvláště Karlik, jak jsem si toho nejvypasenějšího pojmenovala, je tak jako trochu spíš už buřt ☐), který se po mámě dožaduje krmení - ač si v pohodě mohl sám sebrat, a to nejen teda z tácu, ale i přímo z pažitě, kam mu to Sonička předložila - krom hlasitého pořívání, ještě vždycky načepýřil křídélka a zavrtěl s nima. Soňa vždycky něco podotkla (předpokládám, že to byl nějaký komentář na lenost vlastního potomstva) a taky právě přidala potřesení křídélkama. Udělali to tak oba v rámci konverzace pokaždý. Takže soudím, že ten pohyb křídel hraje stopro nějakou roli v komunikaci. Fotos nejsou, bála jsem se pohnout, páč spolek kosích bratrů pochopitelně nejní ešče tak vořachlej, jako jejich matka.

A tak zatímco my jsme pozrovali ptactvo, věnovala se Tali studiu hmyzu ☐. Zcepeněla kousek od misky na žrádlo, kde se vyskytly momentálně mouchy a s vražedným pohledem je sledovala.

Tak trochu zábavná neděle.

Značně dlouho. A tvářila se tak, že člověk čekal, že odněkud vytasí kalašnikov a ozve se :
“Tatatatata!” a možná ešče víc ☐